

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Γραφεΐα : Σοφοκλέους 10 Τηλ. 34.659	ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ 1 ΜΑΡΤΙΟΥ - 30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1946	ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. "Ετος ΙΒ' άρ.φύλ. 13-16 (107-110)
--	--	---

ΕΘΕΛΟΥΣΙΑ ΕΞΟΔΟΣ

ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 16 ἐ. ἐ. ἐγκυκλίου τῆς Τραπεζικῆς εἶχεν ὑποβάλει εἰς τὴν Διοίκησιν τὸ ἐν τῇ «Τραπεζικῇ» δημοσιευθὲν ὑπόμνημα περὶ τῆς ἐθελουσίας ἐξόδου καὶ ἀνέμενε τὴν σύστασιν Ἐπιτροπῆς, τὴν ὁποίαν ἐν κατακλειδί τοῦ ὑπομνήματος εἶχε προτείνει (σελ. 150 τῆς «Τραπεζικῆς»).

Ἡ Διοίκησις ἐδῶκε καθησυχαστικὰς διαβεβαιώσεις, καὶ μάλιστα ἐδήλωσεν ὅτι τὰ εὐεργετήματα εἰς τοὺς μέλλοντας νὰ ἀποχωρήσουν δά εἶναι εὐνοϊκώτερα τῶν διὰ τοῦ ὑπομνήματος αἰτηθέντων καὶ δὴ ὅτι δὰ ἐλάβαν ἑώραν προαγωγῆς κατὰ ἓνα βαθμὸν καὶ δὰ κατεβάλλετο τὸ ἐπίδομα θέσεως.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἐδημοσιεύθη ἡ ἐγκύκλιος, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀναφέρονται πράγματι τὰ ὡς ἄνω δύο εὐεργετήματα (ἐξ ὧν τὸ τῆς προαγωγῆς οὐχὶ πλήρες), ἀλλὰ δὲν ἐδόθησαν ἄλλα οὐσιωδέστατα, ἅτινα περιείχοντο εἰς τὸ ὑπόμνημα, ἐπὶ πλεόν δε ἐδημιουργοῦντο ὠρισμένα κενὰ καὶ ὡς ἦτο φυσικὸν ἡ Διοικ. Ἐπιτροπὴ ἔσπευσε καὶ ἐξεδήλωσε τὰς ἀνησυχίας τῆς πρὸς τὴν Διοίκησιν καὶ ἐζήτησε τὴν ἐπανεξέτασιν τῶν ὄρων τῆς ἐξόδου καὶ τὴν συμπλήρωσιν τούτων.

Ἄφου ἐπὶ ἐβδομάδας ἀπασχολήθη ἡ Διοικ. Ἐπιτροπὴ μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἐθελουσίας ἐξόδου, ὡς διεμορφώθη τοῦτο μετὰ τὴν ἐκδοσὶν τῆς ὡς ἄνω ἐγκυκλίου, ἐμεσολάβησαν δὲ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ αἱ ἐφορταὶ τοῦ Πάσχα καὶ ἐπὶ πλεόν ἡ δεκαήμερος ἀπουσία τοῦ κ. Διοικητοῦ ἐξ Ἀθηνῶν, ἡ Διοικ. Ἐπιτροπὴ προῆλθεν εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ συντάξῃ σχεδὸν ἐθελουσίας ἐξόδου, τὸ ὅπουτον καὶ ὑπέβαλεν εἰς τὴν Διοίκησιν δι' ἀναφορὰς τῆς.

«Ἡ ἀναφορὰ ἔχει ὡς ἀκολουθῶς :

Κύριε Διοικητά,

Ἡ ἐκδοσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 16 ἀπὸ 27 Μαρτίου ἐ. ἐ. ἐγκυκλίου περὶ ἐθελουσίας ἐξόδου ἐδημιούργησε σοβαρὰς ἀνησυχίας καὶ μεγάλην δυσφορίαν εἰς τὰς τάξεις τοῦ Προσω-

πικοῦ, τὸσον τοῦ ἔχοντος ἀποκτήσει τὸ δικαίωμα συνταξιοδοτήσεως καὶ ἐπιθυμοῦντος ἢ μὴ νὰ ἀποχωρήσῃ πρὸ τῆς καταλήψεως του ὑπὸ τὸ ὄριον ἡλικίας, ὅσον καὶ τοῦ μὴ ἔχοντος εἰσέτι ἀποκτήσει τὸ δικαίωμα τοῦτο.

Αἱ αὐταὶ ἀνησυχία ἐδημιουργήθησαν καὶ εἰς τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Συλλόγου ἀφ' ἐνός μὲν διὰ τὴν πραγματικὴν κατοχύρωσιν τῶν μελλόντων νὰ ἀποχωρήσουν Συνταξιδέλων καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ μέτρου καὶ τὴν πραγματοποιήσιν συνεπῶς τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, τῆς διάτῃς ἀποσυμφορήσεως ἀνασυντάξεως, δηλονότι, τοῦ Προσωπικοῦ, χάριν τῆς ὁποίας ἡ Τράπεζα ὑποβάλλεται εἰς τὸσον μεγάλης οἰκονομικὰς δυσίας.

Τὸ ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου σχετικὸν ὑπόμνημα ὁπερ ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ Δελτίον τῆς «Τραπεζικῆς» δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῆς Διοικήσεως εἰς τὰ σημεῖα κυρίως ἐκεῖνα ἅτινα ἀπετέλουν τὴν μεγαλύτεραν ἐγγύσιν τῆς ἐπιτυχίας τῆς ἐθελουσίας ἐξόδου.

Οὕτω δὲν συνεστήθη Ἐπιτροπὴ τῇ συμμετοχῇ ἐκπροσώπων τοῦ Συλλόγου πρὸς ἐξέτασιν τοῦ λεπτοτάτου ὅσον καὶ σοβαρωτάτου τούτου ζητήματος ἀπὸ πάσης πλευρᾶς καὶ ἴδια ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ἐκτάσεως τῆς ἐθελουσίας ἐξόδου, τοῦ καθορισμοῦ τῶν ὄρων καὶ τῆς κλιμακώσεως τῶν παροχῶν καὶ τῶν εὐεργετημάτων ἐν γένει, τῆς πιστῆς, ἀπροσώπου καὶ ἀνεπηρέαστου ἀπὸ πάσης ὀχλήσεως καὶ οἰσاذήποτε ἐπεμβάσεως, ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τῆς Διοικήσεως ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ μέτρου καὶ τῆς ἀποτροπῆς προσωπικῶν εὐνοιῶν αἰτινες ἀναστατώνουν καὶ δὰ ἐξεργίρουν τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς.

Δὲν ἐγένετο δεκτὸν τὸ καθολικὸν καὶ δικαιοτάτον αἴτημα τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῆς συντάξεως — ἄν ὄχι δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Συντάξεων — τούλάχιστον ὡς εὐεργέτημα τῆς Τραπεζῆς ὑπὲρ ἐ-

κείνων οΐτινες, ἔχουσι μὲν τὴν εὐχέρειαν τῆς διὰ τῆς ἐδελουσίας ἐξόδου ἀποχωρήσεως, ἀλλ' οἱ ὅποιοι λόγω τῆς ἐνδείας των καὶ τελούντες ὑπὸ τὸ κράτος μίας ἀνιστορήτου προσφάτου ἐξαετοῦς δυστυχίας καὶ νομισματικῆς διαταραχῆς καὶ συνάμα ἀβεβαιότητας ὡς πρὸς τὴν ἀντοχήν καὶ τὰ μέσα τοῦ ἀσφαλιστικοῦ Ταμείου, εἶναι φυσικὸν καὶ ἀνδρῶπιον νὰ διστάζουσι καὶ νὰ ἀντιμετωπίζουσι μὲ δέος τὴν περίπτωσιν τῆς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀποχωρήσεώς των ἄνευ τῆς πλήρους ἐξασφαλισεώς των.

Ἐκεῖνοι δὲ οἵτινες ἔχουσι τοὺς φόβους τούτους περισσότερο ἀνεπτυγμένους εἶναι κυρίως οἱ Συνάδελφοι οἱ ὅποιοι πρωτίστως δὰ πρέπει νὰ ἀποχωρήσουσι καὶ δὰ τὸ ἐπραττοῦν προθύμως ἐάν ἡ Διοίκησις τοὺς διέλυσεν ἐμπράκτως τοὺς ἀσπρικότους φόβους των καὶ τὴν ἀδικαιολόγητον ἀπαισιοδοξίαν των, διὰ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ αἰτήματος τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῆς συντάξεως.

Δὲν ἐλήφθη οὐδὲν ἀξιόλογον μέτρον διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς ἐκ τοῦ Ταμείου Αὐτασφαλείας πενιχρᾶς σήμερον ἀποζημιώσεως τῶν μελλόντων νὰ ἀποχωρήσουσι, ἡ δὲ ἀποφασισθεῖσα συνέχισις τῆς ἀσφαλισεώς των δὲν παρέχει τὴν ἄμεσον οἰκονομικὴν διευκόλυνσιν τῶν ἀπερχομένων, ἥτις εἶναι αὐτονόητος καὶ διὰ πολλοὺς λόγους ἀπαραίτητος εἰς τοὺς ἀπερχομένους.

Δὲν ἔλαβε χώραν κλιμάκωσις εἰς τὰς παροχὰς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ ἐπιμετρήματα ἀναλόγως τῶν ἐτῶν ὑπηρεσίας καὶ τῆς καταστάσεως ἐκάστης κατηγορίας ἐργαζομένων.

Δὲν ὁλοκληρῶνεται τὸ ἔργον τῆς ἐδελουσίας ἐξόδου ἀφοῦ δὲν προβλέπεται αὐτοχρόνως τί δι' ἐκείνους οἵτινες δὲν ἔχουσι μὲν ἀποκτήσει τὸ δικαίωμα συνταξιοδοτήσεως, ἀλλὰ τῶν ὁποίων ἡ ἐξοδος ἐκ τῆς Τραπεζῆς ἐπιβάλλεται. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐνῶ δὰ ἀναγκασθῆ ἡ Διοίκησις νὰ ἐπανεέλθῃ συντόμως ἐπ' αὐτοῦ, ἐπιβραδύνεται τὸ ζήτημα τῆς ἀνασυντάξεως τοῦ Προσωπικοῦ, ἀντὶ νὰ λυθῆ τοῦτο ἐντὸς τοῦ συντομωτέρου δυνατοῦ χρονικοῦ διαστήματος, ἴνα τὸ Προσωπικὸν ἀπερίσπαστον πλέον ἀφοσιωθῆ εἰς τὰ καθήκοντά του καὶ μὴ εὐρίσκειται ἐν διαρκεῖ ἀναταραχῇ καὶ συγκινησει, τὴν ὁποίαν προκαλοῦν σημαντικὰ γεγονότα, ὡς τὸ τῆς ἐδελουσίας ἐξόδου.

Ἡ προαγωγή τῶν ἐξερχομένων εἰς τὸν ἄμεσως ἀνώτερον βαθμὸν, καδ' ὃν τρόπον καθωρίσθη, ἐδημιούργησεν ἔντονα παρήσιμα, ἀφοῦ εἰς ἐκείνους μὲν οἵτινες ἔχουσι ἤδη συμπληρώσει, ἢ συμπληρῶνουν ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος, τὸν χρόνον πρὸς προαγωγὴν, οὐδεμία διδεται οὐσιαστικὴ παροχή, ἐνῶ εἰς ἐκείνους, οἵτινες πρόκειται νὰ συμπληρώσουσι χρόνον προαγωγῆς μετὰ πάροδον ἐτῶν διδεται σοβαρὰ παροχή, οὕτω δὲ δὲν καθιερώνεται, ἀνεξηγήτως δὲ, τὸ μέτρον τῆς ἰσότητος καὶ τῆς δικαιοσύνης ἀλλὰ τῆς τύχης.

Τὸ ἀσυνήθες μέτρον τῆς ἐδελουσίας ἐξό-

δου προκαλεῖ τὴν ἀδρόαν συνταξιοδοτήσιν πολλῶν ἐκ τῶν εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξων ἡσφαλισμένων καὶ συνεπῶς τὴν μεγάλην ἐπιβάρυνσιν τούτου διὰ τῆς καταβολῆς τῶν μηνιαίων συντάξεων εἰς τοὺς ἐξερχομένους καὶ τὴν μείωσιν τῶν προσόδων τοῦ λόγω τῆς διακοπῆς τῶν εισφορῶν τούτων, χωρὶς ἢ Τράπεζα νὰ ἀναλαμβάνῃ ἐν μέρος τῆς σοβαρᾶς ταύτης ἐπιβαρύνσεως; ἥτις δὰ δημιουργήσῃ οἰκονομικὰ προβλήματα εἰς τὸν ἀσφαλιστικὸν μας ὄργανισμὸν, ἀφοῦ καὶ σήμερον ἀκόμη αἰ πρὸς τοὺς κυριολεκτικῶς πενομένους ἀπομάχους τῆς Τραπεζῆς παροχαὶ τοῦ εἶναι παροχαὶ αἰστίας καὶ τοῦτο φυσικὰ συνεπεία τῶν σημερινῶν προσκαίρων οἰκονομικῶν δυσχερειῶν του.

Ἐλὸς ὑπὲρ ἐκείνων οἵτινες δά ἐμποδιοῦν ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς νὰ ἐξέλθουσι δὲν προβλέπεται τί ὡς πρὸς τὸ σημεῖον, τὸνλάχιστον, ἐκεῖνο καδ' ὃ ἀντιμετωπίζουσι τὸν κίνδυνον, ἐν περιπτώσει ἀποχωρήσεώς των εἰς τὸ ἄμεσως προσεχῆς μέλλον, νὰ εὐρεθῶν καὶ αὐτοὶ καὶ αἱ οἰκογένειαι των εἰς μειοεκτικὴν θέσιν ἔναντι τῶν διὰ τῆς ἐδελουσίας ἐξόδου ἀποχωρούντων ὁμοιοβάθμων καὶ συγχρόνων των.

Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους, οἵτινες παρημπόδισαν τὴν δημιουργίαν τῆς καταλλήλου ἀτμοσφαιρᾶς ὑπὲρ τῆς ἐδελουσίας ἐξόδου καὶ ἐπειδὴ μὲθ' οὗτο δὲν προέκυψαν τὰ προδικάζοντα τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐξόδου στοιχεῖα—ἂν κρίνωμεν ἐκ τῶν ὑποβληθεισῶν αἰτήσεων—ὑποβάλλομεν ὑμῖν, συνημμένως, ὡδε, σχέδιον ἐδελουσίας ἐξόδου, ἡ υιοθετήσεως τοῦ ὁποίου εἴμεθα βέβαιοι ὅτι δὰ παράσχη ὄλην τὴν εὐχέρειαν καὶ τὴν δυνατότητα εἰς τὴν Διοίκησιν νὰ λύσῃ συντόμως, ἀπροσκόπτως καὶ ἐπιφελῶς διὰ τε τὴν Τράπεζαν καὶ διὰ τὸ Προσωπικὸν τὸ ζήτημα τῆς ἀποσυμφορήσεως καὶ ἐν συνεχείᾳ δὰ διευκολυνθῆ ἡ ἀνασύνταξις τοῦ Προσωπικοῦ, νομίζομεν δὲ ὅτι ἐάν δελήσῃ ἡ Διοίκησις νὰ ἐφαρμώσῃ τὸ σχέδιον τοῦτο δὲν δὰ εὐρεθῆ πρὸ οἰκονομικῆς ἐπιβαρύνσεως μεγαλύτερας τῆς διὰ τῆς ἐγκυκλίου δημιουργουμένης.

Ἐάν τέλος εἰς τὰ ὑπὸν προτεινομένων προκῆψουσι τυχόν ζητήματα τινα νομικῆς φύσεως δὲν δὰ εἶναι ἀνυπερέβλητος ἡ ἀντιμετώπισις των, οὐδὲ δυσχερῆς ἡ ἐξέυρεσις ἄλλων λύσεων παρεμφερῶν ὡστε νὰ παρακαμφθῶσιν τὰ κωλύματα.

Μετὰ Σεβασμοῦ

Κατ' ἐντολήν τῆς Διοικήτικῆς Ἐπιτροπῆς
 Ὁ Πρόεδρος Ὁ Ἐπιμελητῆς
 Κ. Ἀποστολόπουλος Τ. Ἀναγνωστόπουλος

Κατωτέρω παρατίθεται τὸ κείμενον τοῦ ὑπὸ τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς ἐκπονηθέντος Σχεδίου, ἴνα καταποισθῆ τὸ Προσωπικὸν ἐπὶ τῶν ἀπόψεων ταύτης εἰς τὸ σοβαρώτατον τοῦτο ζήτημα.

Πρὸ τούτου ὅμως κρίνεται ἐπάναγκες νὰ ἀφιερῶνται ὀλίγα γραμματὰ διὰ τὴν σύντομον περιγραφὴν τῶν χαρακτηριστικωτέρων

πλεονεκτιμάτων τοῦ Σχεδίου καὶ ταῦτα εἶναι:

A. Γενικά

1. Ῥυθμίζεται ὑπὲρ τῶν ἐξερχομένων . α') τὸ ζήτημα τῶν ἀμοιβῶν ἐξ ὑπερωριῶν (παράγρ. 4 ἐδ. α.) β') ἡ ἀναπροσαρμογὴ τῆς συντάξεως κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταλήψεως ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας, με ἀνώτατον ὄριον τὴν 1 ἴαν. 1960 (παρ. 6 ἐδάφ. α.) καὶ ἐπέκεινα γ') τὸ ζήτημα τῆς βελτιώσεως τῆς ἀποζημιώσεως ἐκ τοῦ Ταμείου Αὐταρφαλείας (παρ. 13) δ') τὸ ζήτημα τῆς βαθμολογικῆς προωθήσεως (παρ. 8 ἐδάφ. α.) ε) τὸ ζήτημα τῆς πλήρους καὶ σαφοῦς ἐρμηνείας τῆς λέξεως «Ἀποδοχαί» (παρ. 4 ἐδ. α. καὶ β., στ.) τὸ ζήτημα τῆς ἐπαυξήσεως τῶν συνταξίμων ἐτῶν διὰ προσθήκης πλασματικῶν τοιοῦτων **μέχρις ἐπτά ἀντὶ τῶν πέντε**, πῆνα παραγράφου 5 καὶ πῆνας παραγρ. 12 ἐδ. Γ.) ζ.) τὸ ζήτημα τῆς συμπληρώσεως πλήρους ἔτους εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν ἐλλείπουσι πρὸς τοῦτο μῆνες τινες ἢ καὶ ἡμέραι (παρ. 10)

2. Ἐπιλύεται διὰ τοῦ σχεδίου τὸ ὅλον ζήτημα τῆς ἀποσυμφορήσεως ἐπὶ τῷ ἔλει τῆς **συντομώσεως ἀνασυντάξεως τοῦ Προσωπικοῦ** καὶ δὲν περιορίζεται εἰς μερικὴν αὐτοῦ ἐπίλυσιν διὰ τῆς ἀποχωρήσεως μόνον τῶν ἐχόντων ἀποκτήσει δικαίωμα συντάξεως.

3. Προτείνεται ἡ σύστασις Ἐπιτροπῆς με συμμετοχὴν ἐκπροσώπων τοῦ Συλλόγου διὰ τὴν ἐμπειροτατωμένην, ἀντικειμενικὴν καὶ ἀνεπηρέαστον πραγματοποίησιν τοῦ ὅλου ἔργου τῆς ἐδελοουσίας ἐξόδου.

4. Λαμβάνεται πρόνοια διὰ τὴν κατανόμησιν τῶν βαρῶν μεταξὺ Τραπεζῆς καὶ Ταμείου Συντάξεων, ἵνα μὴ τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐπιβαρυνθῆ κατὰ πλεονέκ τῆς ἀσυνήθους ἐξόδου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας σοβαροῦ ἀριθμοῦ ἐργαζομένων.

5. Λαμβάνεται μέριμνα ὥστε, ἐὰν τυχόν κατὰ ἕνα τρόπον ἐμποδισθῶσι τινὲς νὰ ἀποχωρήσουν, νὰ ὑπάρχουν περιθώρια μελλοντικῆς ἱκανοποιήσεώς των.

6. Τὸ ὅλον σχέδιον στηρίζεται εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ μέτρου, τῆς λογικῆς καὶ τῆς δικαιοσύνης διὰ τῆς κλιμακώσεως τῶν παροχῶν ἀναλόγως α) τῶν ἐτῶν ὑπηρεσίας καὶ β) τῆς καταστάσεως ἐκάστης κατηγορίας ἐργαζομένων (μητέρες, ἔγγαμοι γυναῖκες, ἀσθενεῖς, μεγάλη ἡλικία κλπ.)

B. Εἰδικά

α) Οἱ ἔχοντες τριακοντατριῶν καὶ ἄνω ἐτῶν συντάξιμον ὑπηρεσίαν ἔχουν ἅπαντα τὰ πρόσθετα εὐεργετήματα χωρὶς καμμίαν μείωσιν τῶν ὑπὸ τῆς ἐγκυκλίου καθοριζομένων. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐπίδομα θείσεως, ὅπερ διὰ τοῦ σχεδίου καθορίζεται μόνον μέχρι μιᾶς ἐπταετίας, διὰ τοῦ περιορισμοῦ τούτου διγγοῦνται ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ οἱ ἔχοντες ἡλικίαν μικροτέρων τῶν 55 ἐτῶν καὶ δι' ὅσα ἔτη εἶναι νεώτεροι τῆς ἡλικίας ταύτης. Ἐναντι ὅμως τῶν τῶσων ἄλλων, ὡς ἄνω, ἀνταλ-

λαγμάτων, τοῦτο εἶναι ἐντελῶς ἀσήμαντον.

β) Οἱ ἔχοντες 30-32 ἐτῶν συντάξιμον ὑπηρεσίαν μετὰ πάροδον 7ετίας λαμβάνουν οὐχὶ πλήρεις ἀποδοχὰς ἀλλὰ τὸ 88 ο)ο, τὸ 92 ο)ο καὶ τὸ 96 ο)ο τούτων.

Ἡ μείωσις αὕτη ἐναντι τῶν πλήρων ἀποδοχῶν, ἄς καθορίζῃ ἡ ἐγγύκλιος ἔχει ὁσοβρόν ἀντιστάθμισμα τὸ πλεονέκτημα τῆς ἐπὶ πλέον αὐξήσεως τῆς συντάξεως κατὰ 8 ο)ο ἰσοβίως καὶ ἐν συνεχείᾳ διὰ τὰ προστατευόμενα μέλη (λόγω τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω προσθήκης ἐπτά ἀντὶ τῶν πέντε ἐτῶν) καὶ ἐπὶ πλέον ὅλα τὰ ἀνωτέρω λοιπὰ πλεονεκτήματα (ἀναπροσαρμογῆς συντάξεως, συννεργείου, αὐτασφαλείας, βαθμολογικῆς προωθήσεως κλπ.)

γ) Διὰ τὰς Συναδέλφους γυναῖκας τὰς ἐχούσας ἀποκτήσει τὸ δικαίωμα συνταξιοδοτήσεως ὡς καὶ διὰ τοὺς ἀσθενεῖς, τοὺς ἐχόντας λόγῳ ἡλικίας νὰ διανύσουν πολὺ περιοστέραν τῶν ἐπτά ἐτῶν ὑπηρεσίαν, ὡς ἄνω ὑπὸ τοῦ σχεδίου περιορισμὸς τῆς καταβολῆς πλήρων ἀποδοχῶν διὰ μιᾶν ἐπταετίαν δὲ ἀπέτελει ὄντως μιᾶν μικρὰν ἀδικίαν καὶ λέγομεν μικρὰν, διότι τὰ ὡς ἄνω πρόσθετα εὐεργετήματα τὴν ἀμβλύνουν αἰσθητικῶς.

Ἄλλ' ἐκτός τοῦ ὅτι δὲν δὲ ἦτο ἐπιτετραμμένον νὰ ληφθῇ ἐξαιρετικὸν μέτρον διὰ τὴν περιπτώσιν ταύτην, ἡ Τράπεζα δὲν πρόκειται νὰ δώσῃ ἐπὶ τόσα ἔτη πλήρεις ἀποδοχὰς καὶ δι' ἡμέρη συμπληρώσεως τοῦ ὀρίου ἡλικίας ἀλλὰ ἀναμφιδόλως δὲ διαπραγματευθῆ τὸ ζήτημα.

Ἐὰν δὲ δεχθῶμεν ὅτι τὸ εὐεργετήμα τῆς καταβολῆς πλήρων ἀποδοχῶν περιορισθῆ τελικῶς ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς εἰς μιᾶν δεκαετίαν, τότε οἱ ὄροι τοῦ σχεδίου τοῦ Συλλόγου εἶναι ἀσυγκρίτως εὐνοϊκώτεροι, καὶ λίαν συμφέροντες διὰ τε τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς ἀσθενεῖς Συναδέλφους.

Ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ δὲ ζήτησῃ ἐπίσης ἵνα αἱ γυναῖκες αἰ φέρουσαι σήμερον τὸν βαθμὸν Γραμ. Β' ἢ Α'. Τάξεως ἀποκτήσωσι τὸν Βαθμὸν Γραμματέως Αα'. ἦτοι τοῦ Λογιστοῦ Α'. τάξεως ἐφ' ὅσον συμπληροῦται διὰ τῆς προαγωγῆς καὶ τῆς λόγῳ τῆς ἐδελοουσίας ἐξόδου βαθμολογικῆς προωθήσεως—κατὰ τρία ἔτη—ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ βαθμοῦ τούτου, ὅστις, μὴ προβλεπόμενος ἀπὸ τὸν Ὀργανισμὸν τῆς Ὑπηρεσίας, καθιερώη διὰ τῆς ἐντάξεως.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΕΘΕΛΟΥΣΙΑΣ ΕΞΟΔΟΥ

Ἀποφασίζεται ὅπως εἰς τοὺς μέχρι 30 ἴουνίου ἐ. ἔ. παραιτούμενους τῆς ὑπηρεσίας παντός κλάδου καὶ βαθμοῦ ἄρρενας καὶ θήλειες ὑπαλλήλους, εἰσπράκτορας καὶ κλητήρας παρασχεθῶσιν ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τὰ κάτωθι εὐεργετήματα ὑπὸ τὰς ἀκολουθοῦσας προϋπο-

δέσει:

1) Ἡ Τράπεζα ἐπιφυλάσσεται τοῦ δικαιώματος τῆς μὴ ἀποδοχῆς παραιτήσεων ἐκ τῶν ὑποβληθησομένων αὐτῆ.

2) Οἱ ὑποβάλλοντες παραιτήσεις δέον νὰ ἔχουσι συμπληρώσει τὴν ἀκόλουθον συντάξιμον ὑπηρεσίαν:

α) Ἀρρενες 25 ἐτῶν

β) Ἀρρενες 15 ἐτῶν, ἐφ' ὅσον ἔχουν συμπληρώσει τὸ 55 ἔτος τῆς ἡλικίας των.

γ) Θήλεις ἄγαμοι 20 ἐτῶν.

δ) Θήλεις ἔγγαμοι 18 ἐτῶν.

ε) Θήλεις μητέρες 15 ἐτῶν.

στ) Θήλεις 15 ἐτῶν, ἐφ' ὅσον ἔχουν συμπληρώσει τὸ 45 ἔτος τῆς ἡλικίας των.

ζ) Ἀρρενες καὶ θήλεις ἀσθενεῖς 10 ἐτῶν ὑπηρεσίαν καὶ ἐφ' ὅσον συντρέχει λόγῳ τῆς ἀσθενείας πλήρης ἀνικανότης, ὡς καθορίζονται τὰ ὡς ἄνω ἔτη ἐν τῷ ἄρθρῳ 18 τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Ταμείου Συντάξεων, ἔχοντος οὕτως: «Κατὰ τὴν συγκεκριμένῳ τῶν πρὸς ἀπόλαυσιν τῆς συντάξεως ὠρισμένου χρόνου, τὸ ἔλαττον τῶν 12 μηνῶν χρονικὸν διάστημα λῆγίζεται ὡς πλήρες ἔτος, ἐὰν εἶναι ἐξάμηνον ἢ καὶ ἀνώτερον, μόνον διὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ συνόλου τῶν συνταξίμων ἐτῶν τῆς ὅλης ὑπηρεσίας ἐν ταῖς Τραπεζαῖς, Ἑθνικῇ, Κτηματικῇ καὶ Ἑλλάδος, διὰ τὰς λοιπὰς περιπτώσεις ἀπάσης ἀπαίτεται συμπληρωμένον τὸ ἔτος πρὸς ὑπολογισμὸν».

ΕΥΡΕΓΕΤΗΜΑΤΑ :

3) Διάρκεια καταβολῆς πλήρων ἀποδοχῶν.

Εἰς τοὺς τῆς ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 2 παραγράφου —καὶ ἐφ' ὅσον γίνουσι δεκταὶ αἱ αἰτήσεις των ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς—δὲ παρασχεδῶσι πλήρεις ἀποδοχαὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἡμέρας τῆς ἐξόδου των—ὡς ἐὰν δὲ εἶναι ἐν ὑπηρεσίᾳ—διὰ τὸ εἰς ἐκάστην τῶν κατωτέρω περιπτώσεων καθοριζόμενον χρονικὸν διάστημα καὶ ἐφ' ὅσον ἐντός τοῦ διαστήματος ἐκάστης περιπτώσεως δέν καταληφθῶσιν ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας, τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Ὁργανισμοῦ τῆς Ὑπηρεσίας τῆς Τραπεζῆς, ἄλλως, ἐὰν καταληφθῶσιν ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας ἐνωρίτερον, δὲ παρασχεδῶσι πλήρεις ἀποδοχαὶ μόνον μέχρι τῆς χρονολογίας τῆς καταλήψεως των ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας καὶ ἐπὶ ἐν τρίμηνον ἐπὶ πλέον:

α) Ἐπὶ μίαν ἑπταετίαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐξόδου των ἐκ τῆς Ὑπηρεσίας εἰς τοὺς

ἔχοντας ἀποκτήσει δικαίωμα συντάξεως συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 7 παραγρ. 1 ἐδάφ. α'. β'. γ'. καὶ στ'. καὶ παράγρ. 4 ἐδάφ. α'. καὶ β'. τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Ταμείου Συντάξεων (ἴδε εἰς τὸ τέλος τοῦ κείμενου τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Ταμείου Συντάξεων).

β) Ἐπὶ μίαν ἐξαετίαν εἰς τοὺς μὴ ἔχοντας μὲν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐξόδου των ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀποκτήσει δικαίωμα συντάξεως ἀλλὰ συγκεντρούντας τὴν ἀκόλουθον συντάξιμον ὑπηρεσίαν α) οἱ ἄρρενες παντός κλάδου καὶ βαθμοῦ 25 ἐτῶν συντάξιμον ὑπηρεσίαν, β) αἱ θήλεις ἄγαμοι 20 ἐτῶν, γ) αἱ θήλεις ἔγγαμοι 18 ἐτῶν, δ) αἱ θήλεις μητέρες 15 ἐτῶν, ε) οἱ ἄρρενες παντός Κλάδου καὶ βαθμοῦ μετ' ὑπερπληρωμένον τὸ 55ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, 15 ἐτῶν, στ) αἱ θήλεις μετ' ὑπερπληρωμένον τὸ 45ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, 15 ἐτῶν συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

4) Καθορισμὸς τῶν ἀποδοχῶν.

Ἄποδοχὰς νοούμεν:

α) Πᾶν ποσὸν εἰς εἶδος καὶ εἰς χρῆμα ὀπερ δὲ καταβάλλεται εἰς τὸ ἐν ἐνεργείᾳ μὴ ἀξιωματοῦχον Προσωπικὸν ὑφ' οἷανδῆποτε αἰτιολογίαν καὶ ἐφ' ὅσον ἔχει γενικὴν μορφήν. Ὁ ὅρος «γενικὴ μορφή» νοεῖται ὅταν ἡ παροχὴ ἀφορᾷ τὸ 60 ο)ο τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ Προσωπικοῦ, ἀνεξαρτήτως ἐὰν συνδυάζεται ἢ μὴ μετ' ὑπερῶριαι ἢ ὑπερεργασίας.

β) Εἰς τὰς ἀποδοχὰς περιλαμβάνονται καὶ τὰ ἐπιδόματα οἰκογενείας καὶ πολυετίας καὶ αἱ πάσης φύσεως πιστώσεις καὶ τὰ δάνεια.

5) Μετὰ τὴν πάροδον τῆς ἑπταετίας ἢ ἐξαετίας καὶ πρὶν ἢ καταληφθῶσιν ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας.

Μετὰ τὴν πάροδον τῆς ἑξ ἄνω ἑπταετίας ἢ ἐξαετίας, ἀναλόγως καὶ μέχρι 1 Ἰανουαρίου 1960 δὲ κατασάλλωνται τὰ κάτωθι ποσοστὰ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐξόδου των καὶ ἐφ' ὅσον ἐν τῷ μεταξὺ δέν καταλαμβάνονται ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας (ὡς τοῦτο καθορίζεται ἐν τῷ ἄρθρῳ 18 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς Ὑπηρεσίας τῆς Τραπεζῆς) ἦτοι:

Ἐφ' ὅσον ἔχουν

10 ἐτῶν συντάξιμον ὑπηρεσίαν	τὰ	34 ο)ο
11 » » » » » »	»	» 36 ο)ο
12 » » » » » »	»	» 38 ο)ο
13 » » » » » »	»	» 40 ο)ο
14 » » » » » »	»	» 42 ο)ο
15 » » » » » »	»	» 44 ο)ο
16 » » » » » »	»	» 46 ο)ο
17 » » » » » »	»	» 48 ο)ο
18 » » » » » »	»	» 50 ο)ο

19	ἐτῶν	συντάξιμον	ὑπηρεσίαν	τὰ	53	ο)ο
20	»	»	»	»	56	ο)ο
21	»	»	»	»	59	ο)ο
22	»	»	»	»	62	ο)ο
23	»	»	»	»	65	ο)ο
24	»	»	»	»	68	ο)ο
25	»	»	»	»	71	ο)ο
26	»	»	»	»	74	ο)ο
27	»	»	»	»	77	ο)ο
28	»	»	»	»	80	ο)ο
29	»	»	»	»	84	ο)ο
30	»	»	»	»	88	ο)ο
31	»	»	»	»	92	ο)ο
32	»	»	»	»	96	ο)ο
33	καὶ ἄνω	»	»	»	100	ο)ο

Τὰ ὡς ἄνω ποσοστὰ ἀποδοχῶν προκύπτουν ἐκ τῆς κατὰ ἑπτὰ ἔτη προσαυξήσεως τῶν συνταξίμων ἐτῶν τῶν ἄνω ἐξερχομένων καὶ θελτιώσεως συνεπῶς τῶν ὑπὸ τοῦ Τομεῖου Συντάξεων—ἀναλόγως τῶν συνταξίμων ἐτῶν ὑπηρεσίας—καθοριζομένων ποσοστῶν.

Ἀποδοχαὶ νοοῦνται καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ αἱ ἐν τοῖς προηγουμένοις (παραγρ. 4 ἐδάφ. α.΄ καὶ β.΄) καθοριζόμεναι.

6) Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὀρίου ἡλικίας.

α) Ὅταν καταλαμβάνονται ὑπὸ τοῦ ὀρίου πρὸς τὴν 1 Ἰαν. 1960.

Εἰς τοὺς πρὸς τῆς 1 Ἰανουαρίου 1960 καταλαμβανομένους ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας (ὡς καθορίζεται τὸ ὄριον τοῦτο ἐν τῷ ἄρθρῳ 18 τοῦ ἐν ἰσχύϊ ὀργανισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας) δὲ καταβάλλονται ἐπὶ τρίμηνον εἰσέτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταλήψεως τῶν ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας αἱ μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης καταβάλλόμεναι ἀποδοχαί. Μετὰ τὴν πάροδον τοῦ τριμήνου δὲ καταβάλλονται ἰσοδύναμα ἀποδοχαὶ ἴσαι πρὸς τὴν σύνταξιν, ἣτις δὲ ἀπενέμετο αὐτοῖς ἐὰν ἐξήρχοντο τῆς ὑπηρεσίας (μὲ τὸν βαθμὸν, ἐννοεῖται ὅν εἶχον κατὰ τὴν ἐξόδον τῶν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας) κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταλήψεως τῶν ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας, ὑπὸ τὸν περιορισμὸν ὅτι τὰ οὕτω προστιθέμενα ἐπὶ πλέον ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐξόδου μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς καταλήψεως τῶν ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας δὲν δύνανται νὰ υπερβῶσι τὰ ἑπτὰ καὶ ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει τὰ συντάξιμα ἔτη νὰ υπερβῶσι τὰ τεσσαράκοντα ἔτη.

β) Ὅσοι καταλαμβάνονται ὑπὸ τοῦ ὀρίου κατὰ τὴν 1 Ἰαν. 1960 καὶ μετέπειτα.

Εἰς τοὺς κατὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1960 ὡς καὶ εἰς τοὺς βραδύτερον τῆς χρονολογίας ταύτης καταλαμβανομένους ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας (ὡς καθορίζεται τὸ ὄριον τοῦτο ἐν τῷ ἄρθρῳ 18 τοῦ ἐν ἰσχύϊ ὀργανισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας) δὲ καταβάλλονται ἐπὶ τρίμηνον εἰσέτι, ἥτοι μέχρι 31 Μαρτίου 1960, αἱ ἐν τῇ παραγράφῳ 5 καθοριζόμεναι ἀποδοχαί. Μετὰ τὴν πάροδον τοῦ τριμήνου ἥτοι ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1960 δὲ καταβάλλονται ἰσο-

δύναμα ἀποδοχαὶ ἴσαι πρὸς τὴν σύνταξιν ἣτις δὲ ἀπενέμετο αὐτοῖς ἐὰν ἐξήρχοντο τῆς ὑπηρεσίας (μὲ τὸν βαθμὸν ἐννοεῖται ὅν εἶχον κατὰ τὴν ἐξόδον τῶν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας) κατὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1960 καὶ ὑπὸ τὸν περιορισμὸν ὅτι τὰ οὕτω προστιθέμενα ἐπὶ πλέον ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐξόδου μέχρι τῆς 1 Ἰανουαρίου 1960 δὲν δύνανται νὰ υπερβῶσι τὰ ἑπτὰ, τὰ δὲ συντάξιμα ἔτη δὲν δύνανται ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει νὰ υπερβῶσι διὰ τῆς προσθήκης τῶν ἐτῶν τούτων τὰ τεσσαράκοντα.

7) Προστατευόμενα Μέλη :

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἐξερχομένου τῆς ὑπηρεσίας δὲ καταβάλλονται εἰς τὰ κατὰ τὸν Κανονισμὸν τοῦ Τομεῖου Συντάξεων δίκαια μὲν συντάξεως μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ ἀποβιώσαντος ἐφ' ὅσον δικαιούται τοιαύτης κατὰ τὸν Κανονισμὸν τὰ κάτωθι:

Α. Προστατευόμενα Μέλη τῶν ἀποβιούντων, ὧν τὸ ὄριον ἡλικίας συμπληροῦται πρὸς τῆς 1 Ἰανουαρίου 1960 (Κατηγορία ἐδαφίου α, παραγράφου 6):

α) Ἐὰν ὁ θάνατος ἐπέλδη πρὸ τῆς καταλήψεως τῶν ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας (ὡς τοῦτο καθορίζεται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας), εἰς τὰ προστατευόμενα μέλη δὲ καταβάλλονται ἐπὶ τρίμηνον αἱ ἀποδοχαὶ ἄς δὲ ἐλάμβανεν ὁ θανὼν κατὰ τὸ τρίμηνον ἐὰν ἐξῆν. Μετὰ τὴν πάροδον τοῦ τριμήνου δὲ καταβάλλονται τὰ κατὰ τὸν Κανονισμὸν τοῦ Τομεῖου Συντάξεων ἀναλογούται ποσοστὰ ἐπὶ τῆς συντάξεως ἣν δὲ ἐλάμβανεν ὁ θανὼν ἐὰν ἐξήρχετο τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου του καὶ ὑπὸ τὸν περιορισμὸν, ἐννοεῖται, ὅτι τὰ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐξόδου του ἐκ τῆς ὑπηρεσίας μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου του λογιζόμενα ἐπὶ πλέον ὡς συντάξιμα ἔτη δὲν δύνανται νὰ υπερβῶσι τὰ ἑπτὰ, τὸ δὲ σύνολον τῶν συνταξίμων ἐτῶν του τὰ τεσσαράκοντα.

β) Ἐὰν ὁ θάνατος ἐπέλδη μετὰ τὴν κατάληψίν του ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας εἰς τὰ προστατευόμενα μέλη δὲ καταβάλλονται εὐδύς ἀμέσως τὰ κατὰ τὸν Κανονισμὸν τοῦ Τομεῖου Συντάξεων ἀναλογούται ποσοστὰ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 6 ἐδάφ. α.΄ ἀποδοχῶν, αἵτινες κατεβάλλοντο εἰς τὸν ἀποβιώσαντα δικαιούχον προστάτην του.

β'. Προστατευόμενα μέλη ἀποβιούντων, ὧν τὸ ὄριον ἡλικίας συμπύπτει μὲ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1960 ἢ καὶ μετέπειτα (κατηγορία ἐδαφίου β', παράγρ. 6).

α) Ἐὰν ὁ θάνατος ἐπέλδη πρὸς τῆς 1 Ἰανουαρίου 1960, εἰς τὰ προστατευόμενα μέλη δὲ καταβάλλονται ἐπὶ τρίμηνον αἱ ἀποδοχαὶ ἄς δὲ ἐλάμβανεν ὁ θανὼν κατὰ τὸ τρίμηνον, ἐὰν ἐξῆν. Μετὰ τὴν πάροδον τοῦ τριμήνου δὲ καταβάλλονται τὰ κατὰ τὸν Κανονι-

σμόν τοῦ Ταμείου Συντάξεων ἀναλογοῦνται ποσοστὰ ἐπὶ τῆς συντάξεως ἢν δὰ ἐλάμβανεν ὁ θανὼν ἐὰν ἐξήρχετο τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου του καὶ ὑπὸ τὸν περιορισμόν, ἐννοεῖται, ὅτι τὰ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐξόδου του ἐκ τῆς ὑπηρεσίας μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου του λογίζόμενα ἐπὶ πλέον ὡς συντάξιμα ἔτη δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὰ ἑπτὰ, τὸ δὲ σύνολον τῶν συνταξιμῶν ἐτῶν του τὰ τεσσαράκοντα.

6) Ἐὰν ὁ θάνατος ἐπέλθῃ μετὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1960, εἰς τὰ προστατευόμενα μέλη δὰ καταβάλλονται εὐθύς ἀμέσως τὰ κατὰ τὸν Κανονισμόν τοῦ Ταμείου Συντάξεων ἀναλογοῦνται ποσοστὰ ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐδάφ. 6'. τῆς παραγράφου 6 ἀποδοχῶν, αἰτινες κατεβάλλοντο εἰς τὸν ἀποβιώσαντα δικαιούχον προστάτην των.

Εἰς ἀμφοτέρως τὰς ἄνω περιπτώσεις Αβ'. καὶ Ββ'. τῆς παρούσης παραγράφου ἐὰν ὁ θάνατος συμπεση ἐντὸς τοῦ πρώτου τριμήνου ἀπὸ τῆς καταλήψεως ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας (Αβ'.) ἢ τοῦ τριμήνου ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου—31 Μαρτίου 1960 (Ββ'), σίκοθεν νοεῖται ὅτι τὰ προστατευόμενα μέλη δὰ εἰσπράττωσι μέχρι τέλους τοῦ τριμήνου τὰς ἀποδοχὰς, ἅς δὰ ἐλάμβανεν ὁ θανὼν δικαιούχος ἐὰν ἔζη.

8) Λοιπὰ εὐεργετήματα.

α) Προαγωγαὶ καὶ προσαυξήσεις.

Πρὸ τῆς ἀποχωρήσεως δὰ λάβῃ χώραν κρίσις διὰ τούτους ἔχοντες χρόνον προαγωγῆς ἢ προσαυξήσεως καὶ ἐφ' ὅσον κριθῶσι προακτέοι δὰ λάβωσι τὴν προαγωγὴν ἢ τὴν προσαύξησιν ἀναδρομικῶς, ἀφ' ὅτου τούτεστιν ἔχουσι συμπληρώσει χρόνον πρὸς προαγωγὴν ἢ προσαύξησιν. Ἐπὶ πλέον δὰ παρασχεθῆ αὐτοῖς γενικῶς προώθησις κατὰ τρία ἔτη πρὸς βελτίωσιν τοῦ βαθμοῦ των ἢ πρὸς ὀπότερον προσαυξήσεως.

β) Ἀναγνώρισις προϋπηρεσίας.

Ἐπίσης δὰ ἀναγνωρισθῶσιν ὑπὸ τοῦ Ταμείου Συντάξεων αἱ προϋπηρεσίαι δι' ἅς ἐκκρεμούσιν αἰτήσεις συμφώνως τῷ Νόμῳ.

γ) Ἐπίδομα θέσεων.

Οἱ μέχρι σήμερον λαμβάνοντες ἐπίδομα θέσεως δὰ ἐξακολουθήσωσι νὰ τὸ εἰπράττωσιν ὡς προσωπικὸν ἐπίδομα ἐπὶ μίαν ἑπταετίαν ἢ ἐξαετίαν ἀναλόγως (παράγρ. 3 ἐδάφ. α' καὶ β'.) ἢ μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς καταλήψεως ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας ἢ τοῦ θανάτου, ἐὰν ἐπέλθουν ἐνωρίτερον τῆς ἑπταετίας ἢ τῆς ἐξαετίας. Τὸ ἐπίδομα τοῦτο οὐδόλως ἐπηρεάζει τὰς ἀπολαύσις των προστατευόμενων μελῶν τοῦ δικαιούχου καὶ σίκοθεν νοεῖται ὅτι δὰ περικόπτεται τοῦτο ἐὰν καταργηθῆ καὶ διὰ τούτους ἐν ἐνεργείᾳ κατέχοντες θέσεις, τοῦδ' ὅπερ ἰσχύει καὶ διὰ πᾶν ἕτερον ἐπίδομα.

δ) Ἔτη ὑπηρεσίας:

Δι' οἰονδήποτε μελλοντικόν ὑπολογισμόν ὡς ἔτη ὑπηρεσίας τῶν οὕτω ὡς ἄνω ἐξερχομένων θεωροῦνται τὰ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀποχωρήσεως των συντάξιμα πλέον τῶν πλασματικῶν, ἅτινα προστίθενται ὑπὸ τούτους ἀνωτέρω διαγραφόμενους περιορισμοὺς εἰς τὰ πρώτα. Τὰ πλασματικά ταῦτα ἔτη εἶναι ἑπτὰ καὶ μειοῦνται μόνον ἐν περιπτώσει καταλήψεως ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας; ἢ θανάτου ἐνωρίτερον ἢ συμπληρώσεως τῶν τεσσαράκοντα συνταξιμῶν ἐτῶν.

9) Κατομὴ μεταξὺ Τραπεζῆς καὶ Ταμείου Συντάξεων τῶν ἐκ τῆς ἐδελουσίας ἐξόδου προσθέτων βαρῶν τοῦ Ταμείου.

Λόγῳ τῆς ἐκ τῆς ἐδελουσίας ἐξόδου πρῶτου σημαντικωτάτης ἐπιβαρύνσεως τοῦ Ταμείου Συντάξεων ἢ Τράπεζα δέλει καταβάλλει πρὸς τὸ Ταμεῖον μηνιαίως ἀνάλογον ἐπιχορηγήσιν ἐπὶ χρονικὸν διάστημα καθορισθόσμενον ὑπὸ τῆς κατωτέρω ἐν παραγράφῳ 14 ἐξισομένης Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἐδελουσίας ἐξόδου.

10) Χρόνος ἀποχωρήσεως:

Ἄφ' ἧς γίνῃ δεκτὴ ἢ αἰτήσις παραίτησεως ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς δὲν δύναται νὰ παραμείνῃ ἐν τῇ Ὑπηρεσίᾳ ὁ ἐξερχόμενος πέραν τῶν ἕξ μηνῶν ὑφ' οἰανδήποτε δικαιολογίαν, εἴτε ὑπὸ τὴν δικαιολογίαν τῆς ἀντικαταστάσεως του, ἢ τῆς παραδόσεως ὑπηρεσίας, ἢ τῆς συμπληρώσεως ἐλλείποντος χρονικοῦ διαστήματος πρὸς συμπληρωσιν πλήρους συνταξίμου ἔτους.

11) Ὑπάλλληλοι ὧν αἱ αἰτήσεις ἐξόδου δὲν δὰ γίνουιν δεκταί:

Δι' ὅσους ἐκ τῶν κατὰ τὰ ἄνω συγκεντρούντων τὰ προσόντα χρόνου ὑπηρεσίας πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεως ἐξόδου (περιπτώσεις α'.—στ' τῆς παραγράφου ὑπ' ἀριθ. 2) δὲν ἀποδεχθῆ ἡ Τράπεζα τὰς ἔγγραφως ὑποβληθροσμένας αἰτήσεις των ἰσχύουν τὰ κάτωθι:

Εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν οὗτοι ἐντὸς ἑπταετίας ἤτοι μέχρι 31 Ἰουλίου 1953 εὐρεθῶσιν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀποχωρήσωσι συνεπείᾳ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 παράγρ. 1 ἐδάφ. α' β' γ' δ' ε. καὶ στ. καὶ παρ. 2 ἐδάφ. α' καὶ β' λόγων τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Ταμείου Συντάξεων ὡς καὶ συνεπείᾳ οἰωνδήποτε ἄλλων λόγων, πλὴν ἐννοεῖται τῆς περιπτώσεως τῆς ἀξιοποίησις ἢ πειθαρχικῆς ἀπολύσεως, δὲν δύνανται νὰ εὐρισκωνται οὔτοι εἰς μειονεκτικὴν θέσιν ἐναντι τῶν ἀποχωρούντων, ὡς ἄνω, συναδέλφων των ἀπὸ ἀπόψεως εὐεργετήματος προωδήσεως, ποσοστοῦ μηνιαίων

καὶ λοιπῶν ἀπολαυῶν (ἀνεξαρτήτως καὶ ἀσχετῶς τοῦ ἐν τῷ μεταξύ κτηθησομένου ἀνωτέρου βαθμοῦ) καὶ τῶν λοιπῶν εὐεργετημάτων καὶ ἀπολαυῶν ἐκ τοῦ Ταμείου Αὐτασφαλείας, οὐ μόνον δι' ἑαυτοῦς, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ προστατευόμενα ὑπὸ τοῦ Ταμείου Συντάξεων μέλη τῆς οἰκογενείας των.

12) Λοιπαὶ περιπτώσεις ἀποδοχῆς παραιτήσεων

Εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς δὲν ὑφίσταται μὲν ἢ προϋπόθεσις τοῦ ὡς ἄνω ἐν παραγράφῳ 2 καθοριζομένου ἀναγκαίου χρόνου συντάξιμου ὑπηρεσίας πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεως παραιτήσεως, οὐχ' ἦττον ὁμως συντρέχουσιν οἱ ὑπηρεσιακοὶ λόγοι, ἐπιπροσθέτως δέ: α) δεκαπενταετῆς τουλάχιστον συντάξιμος ὑπηρεσία διὰ τοὺς ἄρρενας παντὸς κλάδου καὶ βαθμοῦ, τοὺς μὴ ἔχοντας συμπληρώσει κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐξόδου των ἐκ τῆς Ὑπηρεσίας τὸ 55ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, β) δεκαετῆς συντάξιμος ὑπηρεσία διὰ τοὺς ἔχοντας συμπληρώσει τὸ 55ον ἐτ. τῆς ἡλικίας των ἄρρενας παντὸς Κλάδου καὶ Βαθμοῦ, γ) δεκαπενταετῆς συντάξιμος ὑπηρεσία διὰ τὰς θήλεις ἀγάμους, τὰς μὴ ἔχουσας συμπληρώσει κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐξόδου των ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τὸ 45ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, δ) δωδεκαετῆς συντάξιμος ὑπηρεσία διὰ τὰς θήλεις ἐγγάμους, ε) δεκαετῆς συντάξιμος ὑπηρεσία διὰ τὰς μητέρας καὶ στ) δεκαετῆς συντάξιμος ὑπηρεσία διὰ τὰς θήλεις ἀγάμους συμπληρώσει τὸ 45ον ἔτος τῆς ἡλικίας των:

Τότε ἡ Τράπεζα δὴ ἐξετάσῃ τὰς ὑποβληθενομένης αἰτήσεις παραιτήσεως ὑπὸ τοὺς ὄρους καὶ τὰ εὐεργετήματα τῆς παρούσης ὡς καὶ πᾶντὰ τοὺς περιορισμοὺς αὐτῆς μετὰ κάτωδι τροποποιήσεις:

Α'. Ἐν περιπτώσει ἀποδοχῆς αἰτήσεων τῶν ἄνω περιπτώσεων δὴ καταβληθῶσιν πλήρεις ἀποδοχαὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἡμέρας τῆς ἐξόδου των—ὡς ἐάν ἦσαν ἐν τῇ Ὑπηρεσίᾳ—διὰ τὸ εἰς ἐκάστην τῶν κατωτέρω περιπτώσεων καθοριζόμενον χρονικὸν διάστημα καὶ ἐφ' ὅσον ἐντός τοῦ διαστήματος ἐκάστης περιπτώσεως δὲν καταληφθῶσιν ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ ἐν ἰσχύϊ ὀργανισμοῦ τῆς Ὑπηρεσίας, ἄλλως, ἐάν καταληφθῶσιν, πλήρεις ἀποδοχαὶ μόνον μέχρι τῆς χρονολογίας τῆς καταλήψεως ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας καὶ ἐπὶ ἔν τριμνηνον ἐπὶ πλέον:

α) Ἐπὶ μίαν πενταετίαν εἰς τοὺς α) ἄρρενας παντὸς Κλάδου καὶ Βαθμοῦ τοὺς ἔχοντας 20 ἐτῶν συντάξιμον ὑπηρεσίαν, β) θήλεις ἀγάμους τὰς ἔχουσας 18 ἐτῶν συντάξιμον Ὑπηρεσίαν.

γ) Θήλεις ἐγγάμους, τὰς ἔχουσας 15 ἐτῶν συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

δ) Θήλεις μητέρας τὰς ἔχουσας 12 ἐτῶν συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

ε) Ἄρρενας παντὸς Κλάδου καὶ Βαθμοῦ

τοὺς ἔχοντας συμπληρωμένον τὸ 55ον ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ 12 ἐτῶν συντάξιμον Ὑπηρεσίαν.

στ) Θήλεις, ἐχούσας συμπληρωμένον τὸ 45ον ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ 12 τῶν συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

β) Ἐπὶ μίαν τετραετίαν εἰς τοὺς α) Ἄρρενας παντὸς Κλάδου καὶ Βαθμοῦ τοὺς ἔχοντας 15 ἐτῶν συντάξιμον Ὑπηρεσίαν.

β) Θήλεις ἀγάμους, τὰς ἔχουσας 15 ἐτῶν συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

γ) Θήλεις ἐγγάμους, τὰς ἔχουσας 12 ἐτῶν συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

δ) Θήλεις μητέρας, τὰς ἔχουσας 10 ἐτῶν συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

ε) Ἄρρενας παντὸς Κλάδου καὶ Βαθμοῦ, τοὺς ἔχοντας συμπληρωμένον τὸ 55ον ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ 10 ἐτῶν συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

στ) Θήλεις, τὰς ἔχουσας συμπληρωμένον τὸ 45ον ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ 10 ἐτῶν συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

Β'. Τὰ εὐεργετήματα τῆς ὑπ' ἀριθ' 11 παραγράφου, ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως ὑποβληθενομένης παραιτήσεως, ἰσχύουν μόνον διὰ τοὺς ἔχοντας εἰκοσαετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν ἄρρενας παντὸς Κλάδου καὶ Βαθμοῦ, 18 ἔτη διὰ τὰς θήλεις ἀγάμους καὶ 15ετῆ διὰ τὰς ἐγγάμους καὶ μητέρας.

Γ'. Τὸ ἐν παραγράφῳ ὑπ' ἀριθ. 5 εὐεργετήματα τῆς προσαυξήσεως τῶν συντάξιμων ἐτῶν μέχρι ἐπτὰ καὶ τοῦ καθορισμοῦ συνεπῶς τοῦ βελτιωμένου ποσοστοῦ ἀπολαυῶν (τοῦ ὡς ἄνω πίνακος) μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς πενταετίας ἢ τετραετίας, ἀναλόγως, ἢ μετὰ τὴν ἐν τῷ μεταξύ κατάληψιν τοῦ ἐξερχομένου ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας περιορίζεται μέχρις ἑξ ἐτῶν διὰ τοὺς ἔχοντας συμπληρώσει εἴκοσι ἐτῶν συντάξιμον ὑπηρεσίαν καὶ μέχρι πέντε ἐτῶν διὰ τοὺς ἔχοντας συντάξιμον ὑπηρεσίαν μικροτέρων τῶν εἴκοσι ἐτῶν, ἤτοι:

Ἐφ' ὅσον ἔχουν	
10 ἐτῶν συντάξιμον ὑπηρεσίαν	τὰ 30 ο)ο
11 »	» 32 ο)ο
12 »	» 34 ο)ο
13 »	» 36 ο)ο
14 »	» 38 ο)ο
15 »	» 40 ο)ο
16 »	» 42 ο)ο
17 »	» 44 ο)ο
18 »	» 46 ο)ο
19 »	» 48 ο)ο
20 »	» 53 ο)ο
21 »	» 56 ο)ο
22 »	» 59 ο)ο
23 »	» 62 ο)ο
24 »	» 65 ο)ο

13) Ἀποζημίωσις ἐκ τοῦ Ταμείου Αὐτασφαλείας.

Οἱ ἐξερχόμενοι τῆς ὑπηρεσίας ἀφ' ἧς ἀποχωρήσωσι παύσους συμμετέχοντες εἰς τὸ Ταμεῖον Αὐτασφαλείας, ἢ δὲ ἀποζημιώσις

των και ο τρόπος ανάληψης ταύτης καθορίζεται ως ακολούθως :

α) Τρόπος ύπολογισμού της απόζημιώσεως.

Τό αναλογούν εις έκαστον των εξερχομένων ποσόν θέλει εξευρεθῆ βάσει τῶν ὑπὸ τοῦ ἐν ἰσχύϊ ὄργανισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας ἀποδοχῶν του ὡς και προπολεμικῶς. Τό οὕτω προκύπτον ποσόν δά ἀναχθῆ εἰς μετοχάς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς πρὸς δραχμᾶς ἐξήκοντα χιλιάδας ἐκάστην μετοχὴν (τιμὴ χρηματιστηριακῆ τῆς μετοχῆς πρὸ τοῦ πολέμου). Τό οὕτω προκύπτον ποσόν μετοχῶν (καί μετὰ τῶν κλασμάτων ἐννοεῖται) δά ὀφείλεται εἰς τὸν ἐξερχόμενον και εἰς τὴν «κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ ἀναλήψεως» τοῦ ἐπίσημον τιμὴν τῆς μετοχῆς ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν.

β) Τρόπος ἐξοφλήσεως.

Τό ἐν τρίτον τῆς οὕτω ἄνω καθοριζομένης ἀποζημιώσεως δά εἶναι ἀπαιτητὸν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποχωρήσεως τῆ αἰτήσεως τοῦ δικαιοῦχοι εἰς δραχμᾶς και μετὴν τρέχουσαν τιμὴν τοῦ χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν τῆς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως, τὸ λοιπὸν δέ δύο τρίτα θέλουσι καταστῆ ἀπαιτητὰ εἰς δραχμᾶς και μετὴν τρέχουσαν τιμὴν τοῦ Χρηματιστηρίου τῆς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως μετὰ πάροδον διετίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποχωρήσεως τὸ δεύτερον και μετὰ πάροδον τετραετίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποχωρήσεως τὸ τρίτον.

Ἐιδικῶς διὰ τοὺς καταλαμβανομένους ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας ὡς και ἐν περιπτώσει θανάτου ἄπαν τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀποζημιώσεως καθίσταται, τῆ αἰτήσεως τῶν δικαιούχων, ἀπαιτητὸν εἰς δραχμᾶς μετὴν τρέχουσαν τιμὴν τοῦ Χρηματιστηρίου τῆς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως του, ἄμα τῆ συμπληρώσει τοῦ ὀρίου ἡλικίας ἢ ἄμα τῷ θανάτῳ.

Ἡ οὕτω προκύπτουσα διαφορά μετὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Ταμεῖου Αὐτασφαλείας ὀφειλομένης κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐξόδου ἀποζημιώσεως και τῆς κατὰ τὰ ἄνω καθοριζομένης θέλει ἐπιβαρύνει τὴν Τράπεζαν,

Σημειώσεις : α) Ὅ ὡς ἄνω τρόπος ὑπολογισμού ἀποζημιώσεως ἐκ τοῦ Ταμεῖου Αὐτασφαλείας δεόν νά ἰσχύσῃ και διὰ τοὺς ἐσχάτους ἀποχωρήσαντας ἔστω και ἂν ἡ καταβολὴ τῆς διαφορᾶς γίνῃ εἰς δόσεις.

β) Εἰς τὰς περὶ ἐδελουσίας ἐξόδου διατάξεις δεόν νά ὑπαχθῶν και οἱ συνεπεία μακρᾶς καὶ ἀνιάτου νόσου ἀπολυθέντες ἀπὸ τοῦ ἔτους 1945 και ἐντεῦθεν.

14) Σύστασις Ἐπιτροπῆς

Συνιστᾶται ἐπιταμελῆς Ἐπιτροπῆ, ἐξ ὧν δύο τοὺλάχιστον μέλη ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς πρὸς μελέτην τοῦ ὅλου ζητήματος τῆς ἀποσυμφορήσεως (ἐκτασιν ταύτης, κατανομὴν τῶν θαρῶν μετὰ τῆς Τραπεζῆς και Ταμεῖου Συντάξεων, ρυθμίσειν τοῦ ζητήματος τῆς ἀπογομῆς συντάξεων εἰς τοὺς μὴ ἔχοντας ἀποκτήσει

εἰσέτι τοῦτο κλπ. ἤτις, ἐντὸς τοῦ καθορισθσομένου ὑπὸ τῆς Διοικήσεως συντόμου χρονικοῦ διαστήματος, θέλει ὑποβάλλῃ αὐτῇ τὸ πόρισμα τῆς ἐργασίας της ἵνα λάβῃ ἡ Διοίκησις τὰς ἀποφάσεις της και ἐν συνεχείᾳ ἢ ἴδια Ἐπιτροπῆ δά ἐξετάσῃ τὰς ὑποβληθῆσομένας αἰτήσεις..

Κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν αἰτήσεων τῶν Εἰσπρακτῶρων δά παρίσταται και εἰς ἀντιπρόσωπος τοῦ Συλλόγου τῶν Εἰσπρακτῶρων,

Ὅμοιος κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν αἰτήσεων τῶν Κλητῆρων δά παρίσταται και εἰς ἀντιπρόσωπος τοῦ Συλλόγου Κλητῆρων.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Κατωτέρω παραθέτομεν πρὸς κατατόπισιν τῶν συναδέλφων τὸ κείμενον τοῦ ὑπ' ἀριθ. 7 ἄρθρου τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Ταμεῖου Συντάξεων ἔχοντος οὕτω:

Δικαίωμα Συντάξεως

1.—Δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἔχει πᾶς ἡσφαλισμένος.

α) Μετὰ 30 ἐτῶν συντάξιμον ὑπηρεσίαν ἀσχέτως ἡλικίας.

β) Μετὰ 25 ἐτῶν συντάξιμον ὑπηρεσίαν, ἐφ' ὅσον ἔχει συμπληρωμένον τὸ 55ον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

γ) Μετὰ 20 ἐτῶν συντάξιμον ὑπηρεσίαν, ἐφ' ὅσον ἔχει συμπληρωμένον τὸ 60ον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

δ) Μετὰ 15 ἐτῶν συντάξιμον ὑπηρεσίαν, ἐν περιπτώσει καταλήψεως ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας.

ε) Μετὰ 15 ἐτῶν συντάξιμον ὑπηρεσίαν, ἐν περιπτώσει ἀπολύσεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἔνεκα καταργήσεως θέσεως ἢ ἐξ ἄλλων ὑπηρεσιακῶν λόγων. Ἐπι ἀπολύσεως, μετὰ 15ετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν, ἔνεκα καταργήσεως, ὑπεξαιρέσεως, ἀπάτης, πλαστογραφίας, ὅταν χρησιγεῖται εἰς τὸν ἡσφαλισμένον σύνταξιν. Ἐάν ὅμως ὑπάρχωσι σύζυγοι και τέκνα, ὅτινα δά ἐδικαιούντο συντάξεως, κατὰ τοὺς ἄρθρους τοῦ ἄρθρου 8, καταβάλλεται αὐτοῖς ἡ σύνταξις, ἢτις δά τοῖς ἀπενεμετο εἰς περιπτώσει θανάτου τοῦ ἡσφαλισμένου.

στ) Μετὰ 10 ἐτῶν συντάξιμον ὑπηρεσίαν, ἐν περιπτώσει πλήρους ἀνικανότητος και ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἀνικανότης αὐτῆ.

2.—Οἱ Διοικητῆ και οἱ ὑποδιοικητῆ τῶν τριῶν Τραπεζῶν ἐν περιπτώσει μὴ ἐπανεκλογῆς, μὴ ἐπαναδιορισμοῦ ἢ παραιτησῶς των, δικαιούνται συντάξεως ἐφ' ὅσον ἔχουσι συμπληρωμένην δεκαετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν, εἰς ἣν συνυπολογίζονται και τὰ τυχόν προμετρηθέντα αὐτοῖς ἔτη προγενεστέρας παρά τινι τῶν Τραπεζῶν ὑπηρεσίας.

3.—Ἡ ἔνεκα τῶν ὑποβιβασμοῦ κατὰ βαθμὸν, λόγω μεταβολῆς εἰς τὴν ὀργανικὴν ἠνδραειν τοῦ Πρωστωπικοῦ, παραιτησις ἐξομοιοῦται πρὸς τὴν λόγω καταργήσεως θέσεως ἀπόλυσιν δικαιουμένον του ἡσφαλισμένου εἰς σύνταξιν ἐπι τῆ βάσει τῶν συντάξιμων ἀποδοχῶν τὸ ἀνωτέρου βαθμοῦ μετὸν ὁποῖον ὑπῆρέτησεν.

4.—Ἐξαιρετικῶς διὰ τὸ θῆλυ προσωπικὸν τῶν τριῶν Τραπεζῶν τὰ ὅρια ἡλικίας και ὑπηρεσίας πρὸς ἀπόλαυσιν τοῦ δικαιώματος συντάξεως καθορίζονται ὡς ἑξῆς :

α) Μετὰ 25 ἐτῶν συντάξιμον ὑπηρεσίαν ἀσχέτως ἡλικίας και

β) Μετὰ 20 ἐτῶν συντάξιμον ὑπηρεσίαν, ἐφ' ὅσον ἔχουσι συμπληρωμένον τὸ 45ον ἔτος τῆς ἡλικίας των.